

Anna si všimla, že Kamienok má plné ruky kryštálov. „**SÚ NÁDHERNÉ!**“ pochválila Anna lesklé kamene a jemne sa v nich prehrňala prstami.

Kamienok pyšne vysvetľoval, za čo jednotlivé kúsky získal.

„A za čo je tento?“ spýtala sa Anna a ukázala na ten, ktorý ako jediný nežiari.

„To je stopársky kryštál,“ vysvetlil Kamienok.

„Nerozžiari sa, kým sa zo mňa nestane naozajstný stopár. Lenže... je to nesmierne ťažké...“ dodal smutným hlasom. „A najhoršie je, že kým tento kryštál nebude žiariť ako tie ostatné, **NEMÔŽEM SA ZÚČASTNIŤ NA KRYŠTÁLOVEJ SLÁVNOSTI!**“

„Nerozumiem tomu,“ pokračoval Kamienok, „stopoval som už húsenice a skoro všetky druhy chrobákov, ktoré žijú v Údolí trollov. Nevieť, prečo môj kryštál nežiari!“

„Myslím, Kamienok, že sa potrebuješ vybrať na poriadnu stopársku výpravu mimo tohto údolia,“ povedal Kristoff. „Musíš využiť všetko, čo si sa doteraz naučil. Húsenice a chrobáky dokážu stopovať každý!“

Lenže Kamienok z Kristoffovho nápadu nemal veľkú radosť.

„**DOBRY STOPÁR MUSÍ BYŤ NEBOJÁČNY, VŠÍMAVÝ A OBČAS AJ VYNALIEZAVÝ,**“ pokračoval Kristoff. „Som si istý, že stopovanie mimo Údolia trollov ti pôjde skvele,“ dodal.